

DOBROIĆ SIĘ (1) *vb pf*

[3 sg fut dobroisz się]. ◇ 3 sg praet m dobroileś się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Doigrać się: Padło kxiąze wftać niemoże Do broyles fie nieboże, *RejKup* c2.

[*dobroić się czego:* kfięże/ nie troy to vřząd/ nas/ [...] ták řurowie řłowy gromić/ twoiá rzecz chwalić cokolwiek my czyniemy/ ále pámięty ze fię dobroifz kiedy czego dziwnego táktem twoim kazánien. *BazHist* 26 (*Linde*).]

Formacje pochodne cf BROIĆ SIĘ.

LW